

In de golden Oktobertieden

Autor: www.addi-kahl.de

Keeneen Deert för mí so putzig in uns Harvsthiller passen deit,
as so 'n rootbruune Kattecker, de mopsfidel dörch de Boomkronen neit.
Büscher, Knicken un hoge Bööm sünd sien beleevtes Revier,
avers nülich, dor kööm he mí in uns Autogaraasch verquer.

Wat för een Höög, unvermodens maal so 'n Poseerstengel to sehn!
Wull he sogoor bi uns siene Nööt versteken? - Einfach to schöön!
Düsse söten Pinselohren, de plietschen Knoopogen, de söte witte Buuk.-
Totaal verfehrt suus he ut de Garaasch, bit tohööcht op 'n Ekenboom he huuk.
As 'n öölte Blitz, dorbi as dull luut an scheckern, - torüch bleev sien Nööt
un he lööp koppöver denn Boomstamm weller daal mit sien nüüdliche Fööt.
Denn möök he „Männchen“ ünnen in 't welke Loof un weer swupsdiwups
weller verswunnen un ik verlöör em gottsleider ut 't Oog.

Ik avers stünn langen versunnen, sowat vun beglückt över düssen Momang.
Denn roden Wüppsteert söh ik in Gedanken noch teemlich lange.
De lütte Bangbüx harr sien Nööt wohrhaftig in uns Autogaraasch verlor'n;
Deswegen: De Döör bleev apen! - Annerndags vun de Nööt keene Spoor.